

Nimeni on Joakim Kaipainen, olen 72 syntynyt yksityisyrittäjä. Olen aina ollut herkkä tuntemaan muiden ihmisten tunteita ja mielialoja. Jotenkin olen tavallaan kyennyt näkemään ihmisten ns. maskin läpi sen todellisen luonnon. Onko se sitten ollut siunaus vai kirous, tiedä häntä. Olen aivan poikasesta asti jotenkin tuntenut olevani jonkinlaisessa osavastuussa muiden huonosta olostai kärsimyksestä. Sitten teini-iässä päätin, että jokainen pitääkööt huolta itsestään, en voi olla kaikkia auttamassa; onhan minulla omakin elämä eletävänä. Tämä päätös ei ollut helppo, mutta näinhän meitä opetetaan toimimaan: maailma on paha paikka ja siellä pärjätäksesi sinun on tuijotettava vain omaa napaasi.

Ensimmäisen enkelin näin ala-asteikäisenä. Tämä kultainen valo-olento säikäytti pienen pojan pahanpäiväisesti, enkä halunnut heitä enempää nähdä ja sainkin olla omissa oloissani aina 18 vuoden ikään asti. Nuoruusvuoteni olivat melko railakkaita, mutta vaikken elänyt kovinkaan harrasta elämää, minulle näytettiin ”verhon” tuolta puolen yhtä ja toista. Tiesin koko ajan todellisuuden olevan jotain muuta kuin mitä meille opetetaan ja miltä se ulkoa käsin näytti, mutta en antanut sen liikaa häiritä. Todellinen henkistyminen alkoi kuitenkin vasta muutama vuosi sitten. Herkästä luonteestani johtuen olen aina ollut taipuvainen imemään itseeni niin negatiiviset kuin positiivisetkin energiat. Ennen suurta kriisiäni en uskonut buddhalaista henkiopastani, joka yritti estää minua tekemästä tyhmiä päätöksiä, vaan suorastaan julistin sodan hänelle. Minähän teen niin kuin haluan, eikä siihen ole kenelläkään nokan koputtamista! Suivaantuneena sanoin toimivani omillani ja lupasin vielä pärjätä mainiosti. No, elämä opettaa...

Jos ihminen halua pärjätä yksin, niin kyllähän sitä saa, meillä on vapaa tahto. Liiketoimeni takkuilivat pahasti, kaikki hyvinkin lupaavat isot tilaukset kuivuivat kasaan viime metreillä jotenkin mystisesti. Kuukaudesta toiseen tienasin tasan eurolleen sen mitä laskuista selviytyminen vaati. Pesusieni-minä alkoi imeä itseensä roppakaupalla kaikkea ikävää, kunnes menetin taitoni nauraa ja hymyillä. Vaelsin myrkköhöyryissäni pienessä omassa maailmassani vailla toivoa, vailla mitään valon pilkahdusta. Mustuin mustumistani kunnes rakas vaimoni talutti minut energiahoitoon. En silloin ymmärtänyt näistä energia-asioista mitään, ja olin kieltämättä hieman varautunut - muutama vuosi aikaisemmin olisin kovin sanoin tuominnut mokomat hoidot täydelliseksi hömpäksi ja ihmisten hyväksikäytöksi.

Energiahoitajani oli selvänäköinen ja kertoili asioita hoidon edetessä, tiedostin minussa olevan mustan entiteetin (entiteetti elää negatiivisesta energiasta, oli varmaan löytänyt itselleen oikein mainion asunnon minusta, muuten täysin harmiton kaveri.) No, entiteetti sai lähtöpassin. Sain toipumisaikaa 2 viikkoa. Olin sisältä kirjaimellisesti riekaleina, sydänchakrani paikalla oli erittäin kipeä aukko ja tunsin kehoni olevan vain ohut kuori, joka pysyi kasassa kuin ihmeen kautta. Purskahtelin hallitsemattomasti itkuun, itkin kuin pieni lapsi. Kävin tietämättäni läpi erittäin suurta puhdistusprosessia. Vaimoni kävi hoidossa myös, ja hänelle kerrottiin, että minun elämäni muuttuu taas noususuhdanteiseksi, kunhan ensin luovun kaikesta. Luovun kaikesta!

Mitä vielä, eikö tämä riitä, mitä vielä haluat, uhosin Jumalalle. Taisteloin viimeiseen voiman rippeeseen asti, pidin kiinni kaikesta kynsin ja hampain, en ollut valmis luopumaan mistään. Yöllä sängyssä maatessani kyynel silmässä, voimani ehtyivät ja luovutin. Hyvä on, tässä olen, annan kaiken sinulle, Jumala. Ota henkeni jos haluat, en tahdo elää, en jaksa enää. Mistä tahdot, että luovun? Sillä hetkellä täytyi kultaisesta rakkauden valosta, koko kehoni oli kultaisen valon

kuplassa. Minulle sanottiin: ”poikani, en tahdo muuta kuin, että luovut huolistasi, en muuta”. Samalla minun annettiin ymmärtää Raamatun pyhät tekstit.

Kuinka yksinkertaista kaikki olikaan! Halusin samassa kertoa tämän kaikille läheisilleni. Järki sanoi, älä hyvä mies keskellä yötä lähde ihmisille soittelemaan ja kertoileman tuollaisia, hullunahan ne sinua pitivät. Aamulla sitten. No, en kertonut aamulla, enkä koskaan. Kaksi viikkoa kuljin kultaisessa valossa, täynnä rakkautta. Rakastin kaikkea ja kaikkia, tunsin ihmisten avun tarpeen jo kaukaa ja halusin auttaa kaikkia. Marketissa käynti oli aivan mahdotonta, kun joka puolelta tuli vain hiljaisia avunpyyntöjä. Tiesin, milloin hyllyn takaa oli tulossa ontuva vanhus, joka olisi tarvinnut kipeään jalkaansa apua, tiesin, mitä murhetta jokainen kanto mukanaan, pyörin kaupassa neuvottomana ympyrää. Olisin halunnut auttaa kaikkia, mutta kukaan ei tullut sitä minulta pyytämään, ja tämä oli minusta outoa. Järki huusi päässäni: "lopeta, et voi elää näin, tämä on vaaralista, et voi leijua noin, jalat maahan, ajat vielä kolarin" jne. En selvästikään ollut valmis tähän, olin tuuliajolla. Järki voitti, rakkaus poistui, muistot hiipuivat. Jotain kuitenkin jäi, kaipaus takaisin, näin mitä ihmiskunta voi saavuttaa, kun päästää irti ja antaa rakkaudelle sijaa. Puhdas kuva maailmankaikkeuden laeista oheni, mutta tämän muistan vieläkin. Tässä on kaikki, mitä kenenkään ihmisen ikinä tarvitsee tietää:

Mestari Jeesuksen sanoja, olkaa hyvät.

”Älkää huolehtiko hengestänne, siitä mitä söisitte tai joisitte, älkää ruumiistanne, siitä millä sen vaatettaisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät ne leikkaa eivätkä kokoa varastoon, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ja olettehan te paljon enemmän arvoisia kuin linnut! Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kynäränkään vertaa? Mitä te vaatetuksesta huolehditte! Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne nousevat maasta: eivät ne näe vaivaa eivätkä kehrää. Minä sanon teille: edes Salomo kaikessa loistossaan ei ollut niin vaatetettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala näin pukee kedon ruohon, joka kasvaa ja huomenna joutuu uuniin, niin tottahan hän teistä huolehtii, te vähäuskoiset!”

Aloin tutkia, luin paljon kirjallisuutta, ajattelin, että jos järki ymmärtää, niin se ei taistele vastaan, vaan tukee hankettani. Meditoin usein ja enkelit palasivat väkevästi elämääni, sain runsaasti opetusta unimaailmassa ja meditatiivisessa tilassa. Sen, mitä koin, löysin myöhemmin kirjoista, näin järki sain haluamansa todisteet. Tarkoitukseni oli näin saada kultainen valo palaamaan, nyt pysyvästi. Eräs kokemukseni oli kahdesta kultaisesta valo-olennosta, jotka tulivat luokseni meditoidessani. Olennot puhkaisivat reiän ”ulottuvuuksien väliseen verhoon”. Ensin reiästä minua kurkisti kruunupäinen mies, ikään kuin katsoen, että tuossa tuo nyt on, ja perääntyi. Tilalle tuli kruunupäinen nainen, kurotti kätensä ja alkoi sivellä vasenta silmämunaani kuoppapuolelta. Hoito kesti pitkään, eikä ollut kovinkaan miellyttävää. En vielääkään tiedä, mitä tuossa tapahtui, mutta olen tuosta kokemuksesta silti varsin kiitollinen. Kerron tämän lähinnä kruunujen tähden, ja onhan tuo verhokin varsin mielenkiintoinen asia. Verho on kuin 20 cm vahva liivateseinä, eli eivät he ole kovinkaan kaukana. Kruunut näin uudestaan ottaessani ensimmäisen Seichem vihkimykseni. Vihkimystilanteessa näin, kun päähäni asetettiin samainen kruunu joka oli valo-olentoja koristanut. Tämä kertoo ainakin sen, että samat valo-olennot olivat jo läsnä ennen vihkimystä, joten sanoisin, että vihkimystapahtuma on pikemminkin osoitus verhon takana oleville halukkuudesta kulkea valon polkua kuin itse opettajan suorittama ”maaginen ja salainen rituaali”. Älkää ymmärtäkö väärin, vihkimystapahtuma on voimallinen tapahtuma joka vaatii ”vihkiintyneen” kolmannen osapuolen.

Evankeliumi Matteuksen mukaan 18:19

"Minä sanon teille: mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun Isältäni, joka on taivaissa. 20 Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään."

Meillä ihmisillä on myös vihkimyspolku, jossa toisella ihmisellä ei ole osaa eikä arpaa. On vain sinä ja Mestari, tie on vaikea ja vaatii paljon uhrauksia ja kärsimystä. Polulla voi kulkea myös ilman kärsimystä, kun muistatte Jeesuksen sanat: "älkää huolehtiko hengestänne, siitä mitä söisitte tai joisitte..." Nämä kaikki edellämainitut asiat ovat ns. yhteensattumia, jotka todistivat pienelle mielelleni asiat, jotka jo tiesin. Nytemmin olen jo oppinut luottamaan intuitiooni, enkä tarvitse tällaisia todistuksia itselleni. Älkää tekään uskoko mitään pureksimatta - omakohtainen kokemus opettaa syvällisesti, eikä epäilykselle jää sijaa.

Muistakaa te rakkaat jotka kamppaillette yksiksenne: valo tulee pyydetäessä ja pimeys pyytämättä.

Tätä kirjoittaessani olen vielä Italiassa ns. 5 kuukauden retriitilläni. Ainakin ensimmäiset kuukaudet olivat sitä itseänsä ja erittäin palkitsevia. Lähdimme perheen kanssa reissuun Italiaan; myimme talomme, firma meni pakettiin ja penniäkään en ole tienannut, mutta olen henkisesti rikkaampi kuin koskaan. Henkistä rikkautta ei voi mitata rahassa. Paljon olen oppinut, paljon sellaisia asioita, joita monen olisi varmasti vaikea sulattaa, jos sen tässä kertoisin. Saa nähdä, miten ystäväpiiri suhtautuu kun tuon julki tietoni ja oppini tältä matkalta. En näe mitenkään, että voisin pitää oppini vain itselläni ja salassa muilta. Valoon meidän kaikkien tie kuitenkin lopulta käy, ja jos vain voin jotenkin osaltani auttaa ihmisiä kasvuprosessissa, niin kannan enemmän kuin mielelläni oman korteni kekoon.

Rakkaudella, Joakim